

4. adventtisunnuntai 23.12.2012
– Herran syntymä on lähellä
Liturgia & saarna: Esko Jalkanen
Avustus: Panu Partanen
Musiikki: Suvi Sievänen
Suntio: Seppo Soininen

*Safiya Hussaini,
sylissä tytär Adama*

Matt. 1:18-24

Maria, Jeesuksen äiti, oli kihlattu Joosefille. Ennen kuin heidän liittonsa oli vahvistettu, kävi ilmi, että Maria, Pyhän Hengen vaikutuksesta, oli raskaana. Joosef oli lakia kunnioittava mies mutta ei halunnut häpäistä kihlattiaan julkisesti. Hän aikoi purkaa avioliittosopimuksen kaikessa hiljaisuudessa.

Kun Joosef ajatteli tätä, hänelle ilmestyi yöllä unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi. Se, mikä hänessä on sinnyt, on lähtöisin Pyhästä Hengestä. Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä."

Tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen, mitä Herra on profeetan suulla ilmoittanut:

*- Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan,
ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel -
se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme.*

Unesta herättyään Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli käsenyt ja otti Marian vaimokseen.

Tämä sanoma olisi jokaisen ihmisen hyvä tutkia ja ottaa opikseen. Se mitä kerrotaan Joosefista suhteessa Jumalaan on jopa päinvastaista kuin neitsyt Marian nöyryys. Kun Jumalan ainoa Poika sikisi hänessä ihmiseksi Pyhän Hengen kautta, hän sanoi: **"Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle niin kuin sanoit."** Kyllä kai Maria oli kertonut sulhaselleen tarkoin, mitä hänelle oli tapahtunut. Todella Jumalan ihmeiden suurin ja ainoalaatuisin ja ainoakertain ihme, jo Jesajan ennustama ihme oli totisinta totta: Neitsyt oli tullut raskaaksi ja tuli synnyttämään pojan, jonka nimi on Immanuel, Herra meidän kanssamme.

Tämän Herran armoitetun neitsyen Joosef oli valmis hylkäämään siihen kohtaloon, joka on tullut kautta aikojen avionrikkajien osaksi. Jeesuksen luo raahattiin kerran tällainen nainen. Jh 8:4-5 kertoo tästä: **"Tämä nainen on avionrikkoja. Mooses on laissa antanut meille määräyksen, että tällaiset on kivitettävä.** Tällaisen tulevaisuuden Joosef oli valmis antamaan kihlatulleen ja hänen syntyvälle lapselleen.

Jotta ymmärtäisitte Joosefin salaisten hylkäämiseen kypsyneen sisäisen pohdinnan kauheuden, teidän pitäisi lukea yksi muutama vuosi sitten ilmestynyt kirja. Tekijä on nigerialainen musliminainen Safiya ja kirjan nimi on Minä, Safiya. Kerron lyhyesti kirjan tapahtumat.

Sofia eli pienessä kylässä kuivalla savannilla Saharan eteläpuolella. Hän kuuluu muslimiyhteisöön, jota sitovat ankarat lait. Mm. aviorikoksesta seuraa kuolemanrangaistus kivittämällä. Mooseksen ajoista tähän päivään asti ei mikään ole muuttunut. Sofia oli kaksi kertaa avioliitossa, mutta molemmat miehet hylkäsivät vaimonsa. Ensimmäinen mies oli Jussuf eli Joosef afrikkalaisittain äännettynä. Aluksi avioliitto oli onnellinen. Syntyi neljä lasta, joista kaksi kuitenkin kuoli kylässä raivonneeseen kulkutautiin. Jussuf alkoi rakkauttomasti syyttää vaimoaan lasten kuolemasta. Tämä oli muka hoitanut lapsia niin huonosti, että he kuolivat. Mies muutti etelä-Nigeriaan paremmille työmaille. Siellä hän ennen pitkää unohti koko perheensä. Anoppi tuli Sofian luo ja sanoi: "Jussuf on saanut sinusta tarpeekseen. Sinä et ole tehnyt häntä onnelliseksi. Lasten kuolema on sinun syytäsi. Poikani Jussufin nimissä: Hylkään sinut, hylkään sinut, hylkään sinut." Avioero tuli voimaan sillä hetkellä. Kun tässä islamilaisessa kulttuurissa mies tai hänen edustajansa, tällä kertaa miehen äiti, toistaa kolme kertaa hylkäämissanat, erosta tulee lainvoimainen.

Hylätyn Sofian elämään tuli ennen pitkää toinen mies, Jakubu, suomalaisittain Jaakob. Hän vietti Sofian lupailen ottaa hänet vaimokseen. Tämäkin Jaakob, kuten VT:n Jaakob, petti lupauksensa. Luvattomasta Jaakobin ja Sofian suhteesta syntyi tyttölapsi. Koraanin ankan lain mukaan nainen oli teloitettava kivittämällä.

Tästä alkoi pitkä oikeudenkäynti, joka tuli tunnetuksi kautta maailman, myös Suomessa. Sofia sai niin paljon puolustajia ja avustuksia Euroopasta, että hänen kannatti palkata eräs Nigerian taitavimmista lakimiehistä asianajajakseen. Tämä tunsikin hyvin Koraanin. Vapaamielisempi muslimimaailma aloitti kamppailun äärimuslimien Koraanin tulkintaa vastaan. Kiihkomuslimien mukaan aviorikoksen tehneitä miehiä ei edes kuulustella. He voivat valehdella, kuten Jakubkin teki, mutta nainen surmataan armotta. Sofian asianajaja löysi Koraanista kohdan, jonka perusteella Sofia vapautettiin.

Sofia sai Euroopasta niin paljon myötätuntoa ja avustuksia, että hän pääsi matkustamaan Roomaan. Avustuksia tuli niin paljon, että hänen ja lastensa tulevaisuus on turvattu.

Nyt me asetamme jouluevankeliumin Joosefin näiden Afrikan muslimimiesten, Jussufin ja Jakubin rinnalle. Hän oli yhtä armoton kuin tämän päivän muslimiveljet. Syntiset naiset vain kivitateeseen!

Tähän julmuuteen Jumala itse toi muutoksen Joosefille ja kaikille kristityille. Jumala lähetti ojeunuksensa unien kautta. Evankeliumiimme sisältyvää Immanuel-kohtaa Joosef tuskin tunsikin, kuten ei juuri muutakaan Raamattua. Mutta uniin tämä mies uskoi. Otti Marian vaimokseen. Niin Maria kohdussa olevine lapsineen ei kuollut, vaan hänestä tuli se Vapahtaja ja Messias, joka pelastaa kaikki kansat kaikiksi ajoiksi synnistä ja kuolemasta.

Joudumme toteamaan nyt joulun aatonaattona, mitä meillä olisi, jos Joosef olisi sanonut Marialle niin kuin afrikkalainen kaimansa äitinsä välityksellä vaimolleen: Hylkään sinut. Hylkään sinut. Hylkään sinut. Ihmiskunnalla ei olisi joulua ollenkaan. Ei olisi markkinoiden joulusesonkia, ei olisi kuin hylkäämistä ja kuolemaa. Mutta suureksi autuudeksemme ei niin ole. Me emme hylkää ketään ihmistä, vaan rakastamme jokaista Jumalan meihin istuttamalla rakkaudella.

On vieläkin kristikunnan keskellä ihmisiä, jotka eivät halua viettää joulua. He tahtovat, että Jeesus-lapsi jäätyisi hankeen. Hylkään sinut, hylkään sinut, hylkään sinut. Rukoilemme Jumalaa, että hän lähettäisi tällaisille ihmisille sellaiset unet, että he muuttuisivat sellaisiksi kuin Joosef. Tai, kuten tänään luetussa epistolassa sanotaan: **”Iloitkaa! Sanon vielä kerran: Iloitkaa! Herra varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne ja te pysytte Kristuksessa Jeesuksessa.”** (Fil 4:4,7)